

523

UCHWAŁA Nr 424 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1957 r.

w sprawie zachowania ciągłości pracy przez pracowników zwolnionych z aparatu partyjnego, związków zawodowych i Związku Młodzieży Polskiej.

§ 1. 1. Pracownicy aparatu partyjnego, związków zawodowych i Związku Młodzieży Polskiej zwolnieni z pracy na skutek likwidacji lub reorganizacji aparatów albo zmniejszenia etatów, którzy w latach 1957 i 1958 podjęli lub podejmą inną pracę w urzędzie lub instytucji państwowej albo też w jednostce gospodarki uspołecznionej w ciągu sześciu miesięcy od dnia rozwiązania umowy o pracę, zachowują ciągłość pracy zarówno w zakresie prawa do urlopu wypoczynkowego i zasiłku rodzinnego, jak i w zakresie uprawnień szczególnych, związanych z ciągłością pracy i wysługą lat.

2. Postanowienia ust. 1 mają zastosowanie również do zwolnionych pracowników, którzy w latach 1957 i 1958 podjęli lub podejmą inną pracę w urzędzie lub instytucji państwowej albo też w jednostce gospodarki uspołecznionej bezpośrednio po ukończeniu przeszkolenia zawodowego, odbytego po zwolnieniu z pracy określonym w ust. 1.

§ 2. Przepisy § 1 nie mają zastosowania w przypadku, gdy:

- 1) zwolnienie pracownika nie wynika ze zmniejszenia stanu liczebnego pracowników odpowiadającego zmniejszeniu ilości etatów;
- 2) stosunek pracy ustał z powodu:
 - a) rozwiązania umowy o pracę zawartej na okres próbny;
 - b) wpływu czasu ustalonego w umowie zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy;
 - c) rozwiązania przez zakład pracy umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 2 ust. 1 lub art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11), jak również wygaśnięcia umowy o pracę na mocy art. 4 ust. 1 tegoż dekretu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

524

UCHWAŁA Nr 427 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1957 r.

w sprawie poboru opłaty elektryfikacyjnej przez inkasentów Zakładu Zbytu Energii Elektrycznej.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. We wsiach i osiedlach wiejskich, w których zakończono prace elektryfikacyjne i włączono do budynków prąd elektryczny, inkaso opłaty elektryfikacyjnej należy zlecić inkasentom Zakładu Zbytu Energii Elektrycznej.

2. Za pobór opłaty elektryfikacyjnej przyznaje się inkasentom Zakładu Zbytu Energii Elektrycznej wynagrodzenie w wysokości 0,75% od sumy zainkasowanych rat opłaty.

§ 2. Zakład Zbytu Energii Elektrycznej ma prawo zamknąć dopływ prądu elektrycznego do budynku, którego wła-

ściciel bez uzasadnionych powodów odmawia uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej. Zamknięcie dopływu prądu nie tamuje dochodzenia należności w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 3. Szczegółowe zasady poboru opłaty elektryfikacyjnej przez inkasentów Zakładu Zbytu Energii Elektrycznej, tryb wypłaty wynagrodzenia za pobór oraz tryb stosowania § 2 określają Ministrowie Górnictwa i Energetyki oraz Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

525

UCHWAŁA Nr 431 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1957 r.

w sprawie finansowania wydatków na nagrody i świadczenia dla pracowników przedsiębiorstw resortu gospodarki komunalnej w 1957 r.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej uchwała, co następuje:

§ 1. W roku 1957 w przedsiębiorstwach resortu gospodarki komunalnej nie objętych przepisami:

- 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na